

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Μαρτίου 2002

στην υπόθεση C-430/01 (αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Monika Herbstrith κατά Republik Österreich** ⁽¹⁾

(«Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Απαράδεκτο»)

(2002/C 247/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-430/01, με αντικείμενο αίτηση του Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Monika Herbstrith και Republik Österreich, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς, αφενός, το ζήτημα αν η μη κατάληψη θέσεως από υποψήφια που έχει τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα συνιστά παράβαση διατάξεως του κοινοτικού δικαίου και, αφετέρου, τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες δύναται να στοιχειοθετηθεί ευθύνη κράτους μέλους για τη ζημία που προκλήθηκε σε ιδιώτες από παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric και τους R. Schintgen (εισηγητή), B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Μαρτίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε με απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2001 από το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien είναι απαράδεκτη.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Αίτηση της 22ας Αυγούστου 2002 της εταιρίας Antipass να της επιτραπεί η επιβολή κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-1/02 SA)

(2002/C 247/03)

Η εταιρεία Antipass, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Mario Spandregg, ζήτησε στις 22 Αυγούστου 2002 από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να της επιτρέψει να επιβάλει κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αιτούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να άρει την ασυλία καθόσον η σχετική κατάσχεση εις χείρας τρίτου δεν δημιουργεί κανένα εμπόδιο για τη λειτουργία και την ανεξαρτησία των Κοινοτήτων·
- να αποφανθεί ότι κακώς ο λογιστής της Επιτροπής δήλωσε ότι η Επιτροπή δεν έχει κανένα ληξιπρόθεσμο ή υπό αίρεση χρέος προς τη Λαϊκή Δημοκρατία του Κογκό ή την Εθνική Τράπεζα του Κογκό.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängigen Verwaltungssenats Salzburg με διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 2002 στο πλαίσιο εφέσεως στην υπόθεση Dr. Manfred Hüchel

(Υποθέσεις C-242/02 και C-243/02)

(2002/C 247/04)

Με διάταξη της 11ης Φεβρουαρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιουλίου 2002, το Unabhängige Verwaltungssenat Salzburg, στο πλαίσιο της εφέσεως που ασκήθηκε στην υπόθεση Dr. Manfred Hüchel και η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (στο εξής: κωδικοποιημένη οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 0029), κατά το οποίο η επισήμανση και οι τρόποι σύμφωνα με τους οποίους πραγματοποιείται δεν πρέπει, με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά και με τα τρόφιμα ειδικής διατροφής, να αποδίδουν σε τρόφιμο ιδιότητες ασθένειας ή να επικαλούνται τις ιδιότητες αυτές, την έννοια ότι είναι αντίθετη προς αυτό η εθνική διάταξη κατά την οποία απαγορεύεται, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων,
 - α) η αναφορά σε φυσιολογικές ή φαρμακολογικές επενέργειες, ιδίως όσον αφορά τη διατήρηση της νεότητας, την παρεμπόδιση της εμφάνισης συμπτωμάτων γηράσκων, το αδυνάτισμα ή τη διατήρηση της υγείας, ή η πρόκληση της εντυπώσεως επενεργείας αυτού του είδους·
 - β) η αναφορά σε ιστορικό ασθενών, σε ιατρικές συστάσεις ή γνωματεύσεις·

- γ) η χρησιμοποίηση σχετικών με την υγεία, εικονικών ή σχηματοποιημένων παραστάσεων οργάνων του ανθρώπινου σώματος, απεικονίσεων των ασκούντων ιατρικά και παραϊατρικά επαγγέλματα ή απεικονίσεων θεραπευτηρίων ή άλλων αναφερομένων σε θεραπευτικές δραστηριότητες απεικονίσεων;
2. Έχουν η οδηγία περί επισημάνσεως ή τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την αναγραφή στοιχείων που αφορούν την υγεία, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων, υπό την έννοια του υπ' αριθ. 1 ερωτήματος, μόνον κατόπιν προηγούμενης άδειας από τον αρμόδιο Ομοσπονδιακό Υπουργό, εφόσον προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας είναι ότι τα σχετικά με την υγεία στοιχεία εξασφαλίζουν την προστασία του καταναλωτή από παραπλάνηση;

(1) ΕΕ ειδ. έκδ. 03/024, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Obersten Gerichtshof (Αυστρία) με διάταξη της 25ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση *Stuij en de Man B.V.* κατά της Αυστριακής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-257/02)

(2002/C 247/05)

Με διάταξη της 25ης Ιουνίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Ιουλίου 2002, το Oberste Gerichtshof (Αυστρία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *Stuij en de Man B.V.* και Αυστριακής Δημοκρατίας που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Αποσκοπούν τα άρθρα 7, στοιχεία β' και η', της οδηγίας 93/89/ΕΟΚ (1), και το άρθρο 7, παράγραφοι 4 και 9, της οδηγίας 1999/62/ΕΚ (2), να παράσχουν σε όλες τις μεταφορικές επιχειρήσεις, έναντι καταβολής τέλους χρήσεως σύμφωνου προς τις οδηγίες και, συνεπώς, εύλογου, το δικαίωμα να χρησιμοποιούν τα έχοντα πλέον των τριών αξόνων οχήματα που προορίζονται για την επαγγελματική μεταφορά εμπορευμάτων τμήματα αυτοκινητοδρόμων με διόδους;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: Έχουν το άρθρο 7, στοιχεία β' και η', της οδηγίας 93/89/ΕΟΚ, καθώς και το άρθρο 7, παράγραφοι 4 και 9, της οδηγίας 1999/62/ΕΚ, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, απευθείας εφαρμογή, υπό την έννοια ότι μπορούν να εφαρμοστούν για τον υπολογισμό διοδίων σύμφωνων προς την οδηγία που πρέπει να καταβάλλουν τα έχοντα πλέον των τριών αξόνων οχήματα που προορίζονται για τη μεταφορά εμπορευμάτων, όσον αφορά την πλήρη διέλευση του αυστριακού αυτοκινητοδρόμου του Brenner, ακόμα και στην περίπτωση μη μεταφοράς ή μη πλήρους μεταφοράς των εν λόγω οδηγίων στην αυστριακή έννομη τάξη;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα:

Με ποιο τρόπο και λαμβανομένων υπόψη ποιων παραμέτρων πρέπει να υπολογίζονται τα επιτρεπτά διόδια για απλή διέλευση του συνολικού μήκους της διαδρομής;

- 4) Μόνο σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα και σε σχέση με τις διευκρινίσεις ως προς τη μέθοδο υπολογισμού, οι οποίες ζητούνται με το τρίτο ερώτημα:

Έχει η απόφαση του Δικαστηρίου, της 5ης Ιουλίου 1995, C-21/94 (3) (Σύλλογή 1995, σ. I-1827), με την οποία κρίθηκε ότι τα αποτελέσματα της ακυρωθείσας οδηγίας 93/89/ΕΟΚ, της 25ης Οκτωβρίου 1993, διατηρούνται έως ότου το Συμβούλιο εκδώσει νέα οδηγία, την έννοια ότι τα αποτελέσματα διατηρούνται μέχρις ότου τα κράτη μέλη μεταφέρουν στην εσωτερική τους έννομη τάξη τις διατάξεις της νέας οδηγίας ή μέχρις ότου εκπνεύσει η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας αυτής στις εσωτερικές έννομες τάξεις των κρατών μελών;

- 5) Μόνο σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τέταρτο ερώτημα:

Υποχρεούνται τα κράτη μέλη, κατά την περίοδο από 17 Ιουνίου 1999 έως 1η Ιουλίου 2000, να λαμβάνουν υπόψη τη νέα οδηγία, π.χ. υπό την έννοια ότι επιβάλλεται να διασφαλίζονται οι προκαταβολικές συνέπειες αυτής της οδηγίας;

(1) ΕΕ 1993, L 279, σ. 32.

(2) ΕΕ 1999, L 187, σ. 42.

(3) Σύλλογή 1995, σ. I-1827.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz με διάταξη της 3ης Ιουλίου 2002 στην υπόθεση *EU-WOOD-Trading GmbH* κατά *Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH*

(Υπόθεση C-277/02)

(2002/C 247/06)

Με διάταξη της 3ης Ιουλίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Ιουλίου 2002, το Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ *EU-WOOD-Trading GmbH* και *Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH* που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορούν δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 4, στοιχείο α', πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους (στο εξής: κανονισμός περί μεταφοράς αποβλήτων) (ΕΕ L 30, σ. 1), να προβληθούν αντιρρήσεις κατά της μεταφοράς αποβλήτων προς αξιοποίηση, με το αιτιολογικό ότι η προβλεπόμενη αξιοποίηση αντικείται προς τη διατυπούμενη με το άρθρο 4, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων (στο εξής: οδηγία περί αποβλήτων) (ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86), επιταγή της αξιοποίησεως των αποβλήτων χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η υγεία του ανθρώπου και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον;